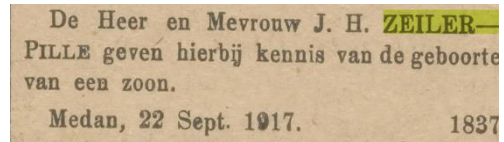

Louis Zeiler

Louis Zeiler is geboren op 22 september 1917 in Medan, NOI. Hij was de zoon van J.H. Zeiler en J. Pille.

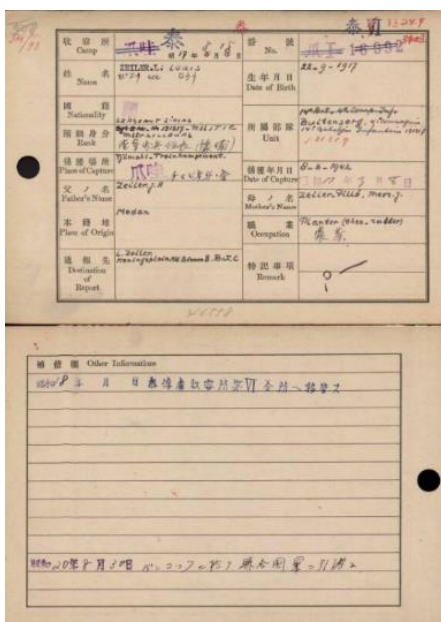

Hij werd op 25 april 1935 lid van Scouting en voortrekker bij de Nakotastam in Amsterdam. De stam was een combinatie van de voortrekkers van de 4e Amsterdamse groep Hendrick de Keyser (Grijs) en de 4e Hilversumse groep, Apachiogroep. Het was een actieve stam en

in *De Huifkar*, het maandblad voor en door Nederlandse Voortrekkers verschijnen regelmatig verslagen van activiteiten. Ze hadden ook veel contact met andere stamleden en waren nauw betrokken bij landelijke activiteiten. De stam krijgt tijdens een stambijeenkomst van 24 op 25 september 1932 haar naam. Er werd gestemd en gekozen voor Nakota's. Ook het embleem wordt bedacht, een brandend vuur met daaronder de stamnaam. Nakota's betekent 'Vrienden' en komt van de Zwartvoet-indianen in Amerika. Ton Koot werd Oubaas van de Stam. Hij kreeg zijn volmacht in 1932. Hij was op landelijk niveau actief bij Scouting betrokken en onder andere ook de redacteur van *De Huifkar*.

Hij stopte in juli 1935 met Scouting, omdat hij naar Nederlands-Indië terugging. Daar werd hij thee- en rubberplanter.

Tijdens de mobilisatie werd hij sergeant tweede klas bij de militie mitrailleurs. Hij werd ingedeeld bij het 14^e bataljon Infanterie in Buitenzorg. Hij werd op 8 maart 1942 krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Louis werd tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in

Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Meer informatie

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

Logboek Nakotas stam 1930-1940, incl Stamregister 1930-1937 (113) Scoutingmuseum Baarn

Logboek Nakotas stam dec 1932- sept 1935 door Rien Schulte en Jo Jansen (114) Scoutingmuseum Baarn

[Deli courant » 24 sep 1917 - Art. 6 | Delpher](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.